

ਆਰ.ਐਸ.

ਸਿਵਲ ਮਿਸਲੇਨੀਅਸ

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਜੇ.ਸਾਹਮਣੇ

ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਕਸਟਮ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਸੈਂਟਰਲ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਕੁਲੈਕਟੋਰੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ

1965 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2289

28 ਅਪ੍ਰੈਲ 1966

ਕਸਟਮ ਐਕਟ (1962 ਦਾ LII)-ਧਾਰਾਵਾਂ 110(2) ਅਤੇ 124(ਏ)-ਸਾਮਾਨ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਜਾਰੀ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਧਾਰਾ 124(a) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ-ਕਸਟਮ ਅਥਾਰਟੀ-ਕੀ ਮਾਲ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ ਧਾਰਾ 110(2) ਵਿਵਸਥਾ-ਕੀ ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੀ ਅਤਿਅੰਤ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

ਵਾਚਿਆ, ਕਿ ਜੇ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ, 62 ਦੀ ਧਾਰਾ 124 (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ, ਮਾਲ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਸਟਮ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਾਲ ਜੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 110 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਕਸਟਮ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨੋਟਿਸ ਸੀ ਤਾਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਧੀ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਸਟਮ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਮਾਲ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਦੇਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਬਨਾਮ ਕਸਟਮ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਆਦਿ (ਪੰਡਿਤ, ਜੇ.)

ਵਾਚਿਆ, ਕਿ ਧਾਰਾ 110(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਪੱਖ ਵਿਚ ਫੈਸਲਾ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਸਟਮ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਮਾਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਨਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਫਿਏਟ ਕਾਰ ਨੰ. DLI-6468 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਬੀ.ਐਸ. ਚਾਵਲਾ, ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਸੀ.ਡੀ. ਦੀਵਾਨ, ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਹੁਕਮ

ਪੰਡਿਤ. ਜ. ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੁਆਰਾ ਕਸਟਮ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਕਸਟਮ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਫਿਏਟ ਕਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੰਬਰ ਡੀ.ਐਲ.ਆਈ. 6468 ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਕਾਰ 5 ਜੂਨ 1964 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। ਇਸਦੀ ਖਰੀਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਤੋਂ, ਇਹ ਉਸਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਲਕੀਅਤ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਦਸੰਬਰ, 1964 ਦੇ ਆਖਰੀ ਹਫ਼ਤੇ, ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਦੇਸਤ ਸੀ, ਨੇ ਉਕਤ ਕਾਰ ਉਸ ਤੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਧਾਰ ਲੈ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਇਕ ਦੇਸਤ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਉਹ ਕਾਰ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ। 30 ਦਸੰਬਰ, 1964 ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਕਸਟਮ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਛਾਪਾ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਕਾਰ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਇਹ ਸਭ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਚੀ ਕਾਰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਏ। ਕਸਟਮ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਕਈ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਅਦਾਇਗੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ 22 ਫਰਵਰੀ 1965 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਕਾਰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਤਾਰ ਸ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਰੁਟੀਨ ਜਵਾਬ ਸੀ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਜਾਂਚ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (1965 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 946) ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 27 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਨੂੰ ਨਰੂਲਾ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

"ਉਦੋਂ ਸ੍ਰੀ ਚਾਵਲਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਢੁਕਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨਾ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 124 (ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਜ਼ਬਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸਨ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਹੈ। ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਤਾਜ਼ੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸਾਰੂ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਆਧਾਰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਹਿਰਾਸਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਫਿਟਨੈਸ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਫਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ।

ਕਸਟਮ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਨੂੰ ਬੇਤੁਕੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਧਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਨਤਾ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਵਿਹਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਨਾਗਰਿਕ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤੀ ਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹਨ।

ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਬਨਾਮ ਕਸਟਮ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਆਦਿ (ਪੰਡਿਤ, ਜੇ.)

ਇਸਲਈ, ਬਿਲਕੁਲ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਮੇਰੀਆਂ ਸਖ਼ਤ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਂ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ।" ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਨੁਸਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 17 ਅਗਸਤ, 1965 ਨੂੰ ਨਰੂਲਾ, ਜੇ. ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੋ ਇਰਾਦੇ ਰੱਖੇ ਹਨ:-

- (1) ਕਿ ਕਸਟਮ ਐਕਟ, 1962 ਦੀ ਧਾਰਾ 124 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸਨ ਜਿਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 (2) ਅਧੀਨ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਅਤੇ
- (2) ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕਸਟਮ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸੁਣੇ ਬਿਨਾਂ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 ਅਤੇ 124 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

"110. ਸਾਮਾਨ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜ਼ਬਤ, -

- (1) ਜੇਕਰ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਾਨ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਾਲ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨਾ ਵਿਵਹਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਾਲ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਾਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹਟਾਵੇਗਾ, ਉਸ ਨਾਲ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੌਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। (2) ਜਿੱਥੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਸਮਾਨ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 124 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਧੀਨ ਮਾਲ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਲ

ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਉਹ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਕਸਟਮ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ

ਦੁਆਰਾ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਧਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(3) * * * * *;

(4) * * * * * * *;

124. ਮਾਲ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ, ਆਦਿ। ਇਸ ਅਧਿਆਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਲ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਾਲ ਦਾ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ-

(ਏ) ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ;

(ਬੀ) ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ

(ਸੀ) ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ, ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਜੁਬਾਨੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 30 ਦਸੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 124 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ-ਨੋਟਿਸ 29 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ 30 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਤਾਮੀਲ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇਕਰ ਮਾਲ ਦੀ ਜ਼ਬਤ ਹੋਣ ਦੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਧਾਰਾ 124 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮਾਲ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਉਹ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜੇ ਕਸਟਮ ਅਧਿਕਾਰੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ

ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਪਰਸ਼ਾਦ ਬਨਾਮ ਕਸਟਮ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਆਦਿ (ਪੰਡਿਤ, ਜੇ.)

ਮਾਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਇਹ ਤਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 124 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ, ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮਾਲ ਦੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 124 ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ 30 ਜੂਨ, 1965 ਤੱਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਸਟਮ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸਨ ਜਿਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 30 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 110 ਅਤੇ 124 ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪੜ੍ਹਤ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਾਨ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਮਾਲਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਹੈ। ਧਾਰਾ 124 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਲ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 110(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਲ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਲ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਇਹ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 110 (2) ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਕ) ਦੀ ਧਾਰਾ 124 ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਸਟਮ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕਸਟਮ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਦੱਸੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ 1965 ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਫਿਰ 30 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਨੂੰ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ, ਕਾਰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਕਿਉਂਕਿ ਨੋਟਿਸ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਾਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਮਾਣਯੋਗ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 110 (2) 'ਤੇ ਪਾਈ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 124 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਧੀਨ ਮਾਲ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਕਸਟਮ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਾਲ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸਨ ਜਿਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਉਹ ਗਿਆ ਸੀ

ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 110 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਕਸਟਮ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨੋਟਿਸ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਧੀ ਹੋਈ ਮਿਆਦ, ਕਸਟਮ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਦੂਜੇ ਵਿਵਾਦ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਸਟਮ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਬੁਨਿਆਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਤਕਰੇ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਫੈਸਲਾ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਸਟਮ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਅਨੁਛੇਦ 14 ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਮਾਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 110 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ-(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਸਟਮ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਸਟਮ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਬਾਕੀ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸ ਲਈ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚ ਵੀ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

#ਅਨੁਵਾਦਿਤ ਦੁਆਰਾ: ਸਰਵੇਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ